

Sopraan Hannigan superieur ondanks hinderlijk gebrom

MUZIEK AMSTERDAM SINFONIETTA

★★★★★

Extatisch programma met Wagner, Britten en Schönberg.

LEIDEN Extase is het sleutelwoord in het jongste programma van Amsterdam Sinfonietta. Dat reikt van de liefdesroes van Wagners *Tristan en Isolde* tot de verzengende strijkersklanken van Schönbergs *Verklärte Nacht*. En omdat Sinfonietta graag bruggen slaat tussen romantisch en moderner repertoire gaat het nog een stap verder met *Les Illuminations*, Benjamin Brittens in 1939 gecomponeerde verklanking van hermetische Rimbaudteksten als 'Groepen beltorens verklanken de ideeën van het volk. Vanuit de uit beenderen opgetrokken kastelen weerklinkt onbekende muziek.'

Spannend om te horen wat een componist met zo'n tekst doet. Helaas werd dat in Leiden, waar Sinfonietta zijn concertreeks begon, verhinderd doordat een totale verduistering van de zaal het bijgeleverde tekstboekje nagenoeg onzichtbaar maakte. Gevoegd bij een hinderlijk laagfrequent gebrom dat het hele concert aanhield, is dat reden om de Leidse Stadsgehoorzaal een dikke onvoldoende te geven.

Dat geldt niet voor Sinfonietta, en nog minder voor sopraan Barbara Hannigan, die Brittens negendelige liedcyclus op superieure wijze gestalte geeft, en elk lied zo scherp karakteriseert dat je je niet eens hoeft af te vragen waarover het gaat. De van oorsprong Canadese zangeres is een expert op het gebied van hedendaags

repertoire, maar toont hier ook haar lyrische zijde en verzoent kracht met intimiteit. Ze roetsjt als in een glijbaan neerwaarts tussen Rimbauds beltorens en kastelen, projecteert ijle, hoge tonen op het door het orkest opgehangen achterdoek van strijkers, en schakelt moeiteloos tussen recita-tief, wufte deunen en serene sirenen-zang. Dat alles met een dictie die de Brit Britten bijna Franser dan Frans maakt.

Het lichtend aanschijn van Brittens compositie stoelt op een groot gehalte aan majeurdrieklanken. De slechts 26-jarige componist wist die meest beproefde en meest welluidende klank uit de westerse muziekgeschiedenis toch telkens weer in verrassende combinaties en registers in te zetten, nu eens dwars op elkaar staand, dan weer in wijde, boventoonrijke lay-outs of gepresenteerd als getokkelde harmonieën of floersige huiverklanken. Aangevoerd door concertmeesteres Candida Thompson legt het orkest een verbazende eendracht en wendbaarheid aan de dag.

In Wagners *Tristan*-voorspel, in een nieuwe strijkersbewerking van Adrian Williams, wordt het eindeloos smachten gedragen door de onvermoede zwelkracht van het ensemble. Schönbergs *Verklärte Nacht* is een regelrechte afstammeling van dat werk, met zijn turbulente en soms desperate erupties. In een lucide, gloedvolle uitvoering maakt Sinfonietta dat verband zonneklaar.

Frits van der Waa

Wagner, Britten en Schönberg door Amsterdam Sinfonietta o.l.v. Candida Thompson. 20/10, Stadsgehoorzaal, Leiden. Herhaling: Amsterdam (23), Tilburg (24/10).